

19/01/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ “ಭಾಪೋದಾದಾ”ಮಧುಬನ

**“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ಯೋಗವು ಅಗ್ನಿಸಮಾನವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಹಾಪಗಳು ಸುಷ್ಟುಹೊಳಗುತ್ತವೆ,
ಅತ್ಯವು ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಬಳ್ಳ ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರಿ (ಯೋಗದಲ್ಲಿ)”**

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಮಾತಿನ ಬಹಕ-ಬಹಕ ಗಮನವಿಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಹಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯಾಹನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅಥವಾ ಕೆಣ್ಣಕಮಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರಿಂದರೆ ಅವರ ಹಾಪಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದುಜಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹಾಪಾತ್ಮಕೋಂದಿಗೆ ಈಗ ಲೀವಾದೇವಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಲ್ಲಂತೂ ನೀವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗಿಂತೆ: ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನೆನಹಿನ ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗ ಅಗ್ನಿಯೆಂದರೆ ನೆನಹಿನ ಅಗ್ನಿ ‘ಅಗ್ನಿ’ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಪಗಳು ಸುಷ್ಟುಹೊಳಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆ ನಾವು ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇವಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಸತೋಪ್ರಧಾನದ ಅಧಿಕೆ ಆಗಿದೆ – ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ತಮೋಪ್ರಧಾನದ ಅಧಿಕೆ – ಹಾಪಾತ್ಮಕ. ಇವರು ಬಹಕ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಹಾಪಾತ್ಮಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತದೆ – ಆತ್ಮದೇ ಸತೋಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಪುನಜಣಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾ-ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಪಾತ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಂದು ಹಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹತಿತ-ಹಾವನ ತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹತಿತ ಆತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಿದರು? ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ – ಯಾವಾಗ ಹಾವನ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಹತಿತ ಆತ್ಮಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ರಾವಣರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಭಾರತವೇ ಹಾವನ, ಭಾರತವೇ ಹತಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಹಾವನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಹಾವನರಾಗಿ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೊಳಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಹಜಮಾತೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಇದನ್ನು ಹೃದಯದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರೋ ಆಗ ಸತ್ಯಭೂಹೃಣರಾಗುವರು. ಭೂಹೃಣರಾಗದ ಹೊರತು ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಇದು ಸಂಗಮಯಗಾಗಿ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಹೃಣರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಭೂಹೃಣರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ – ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಅಂತಿಮ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಯಜ್ಞಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಈ ಮಾತುಗಳು ಕುಳತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ, ಜ್ಞಾನವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಬಂದುವೇಳೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊರಟುಹೊಳಗುತ್ತಿದ್ದರು ಆದರೆ ನಾಟಕದನುಸಾರವಾಗಿ ಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊಳಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ – ಮೊದಲ ಸಂಬಿರಿನವರೇ ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂತರದವರು ಕೇವಲ ಸತೋ ಹಾತ್ಮವನ್ನಾಜಿನಯಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಅವರು ಮತ್ತೆ ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಾತ್ಮವನ್ನಾಜಿನಯಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಾತ್ಮಧಾರಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಹಾತ್ಮಧಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಖ್ಯ ರಚಯತ-ಸಿದೇಶಕ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಹಾತ್ಮಧಾರಿ ಯಾರು? ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ – ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮುಖ್ಯಹಾತ್ಮಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ನಂತರ ಜಗದಂಬಾ-ಜಗತ್ತಿತ. ಜಗತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕರು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಇವರ ಹಾತ್ಮವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ವೇತನವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ವೇತನವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಯಾರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ – ನೀವು ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಿರೋ ಅಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ವೇತನವೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಿಗುವುದು. ವರ್ಕಲವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಓದಿಸುವವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲವೇ – ನಾನು ಇಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವಿದ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೂಂದು ಗಮನವಿಡಬೇಕು. ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು, ಕರ್ಮಯೋಗವು ಸನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವು ಬಹಕ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಹೇ ಹತಿತ-ಹಾವನ ಬಸಿ, ಬಂದು ಹಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾವನಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯರುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ಆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಸಭ್ಯರ್ಕೊಳಗಳಿವೆ - 'ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ' ಸ್ವದಶನನಜಕ್ತಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ನೀವು ಸದಾ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿವಂತರಾಗುತ್ತಿರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಮನೆಯನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಸ್ವದಶನನಜಕ್ತಧಾರಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ನೀವು ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತಿರಿ. ಇದು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರೇಕು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ತಮೋಪ್ರಥಾನವಾಗಿದೆ. ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಸಂಹತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಒಂದುಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ, ಈಗಂತೂ ನೋಡಿ - ಮನೆ-ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖ-ಅಶಾಂತಿಯದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೋಡಿದಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಜಸಿರಕ್ತವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಮೋಪ್ರಥಾನ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಸತೋಪ್ರಥಾನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವು ಸಂಗಮದ ಸಮಯದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದಲಾಗುವುದಿದೆ. ನಾನು ಹೊಸರ್ಪಣಂಚದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂಗಮಯುಗವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಮಾನ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಆಚಿರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಈ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂಗಮಯುಗವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಜ್ರಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ವಜ್ರದಂತಹ ರಾಜರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಜಿನ್ನದಂತಹ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಜನ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಾದರು. ನೀವು ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚದ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೈಂಷಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಯದ ನಿಮ್ಮ ಪುರುಷಾಧ್ಯವೇ ಕೆಲ್ಲ-ಕೆಲ್ಲವೂ ಪುರುಷಾಧ್ಯವುದು. ಈಗ ಮಾಡಿದುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲ್ಲ-ಕೆಲ್ಲವೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪುರುಷಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪುರುಷಾಧ್ಯವು ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರ, ಕೆಲ್ಲ-ಕೆಲ್ಲಾಂತರ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರು ನಾಮಕಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸ-ದಾಸಿಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ ವಾರಂತೂ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ವಿದ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಫೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದು ನಾಳಿ ಶರೀರಜಟ್ಟು ಹೋದರೆ ಏನಾಗುವಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲರು. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಸಮಯವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾಹೋಗುವುದು. ಬಂದುವೇಂಜಿ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರಜಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಓದಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾ! ಅಲ್ಲಿಸ್ಟ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು, ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಜಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಗೂ ಸಹ ನೆನಪು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಶಿವಬಾಬಾ, ಶಿವಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಯು ಸಿಗುವುದು. ಜಿಕ್ಕಮಗು ಮಹಾತ್ಮನ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ, ವಿಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರೋ ಅಷ್ಟು ವಿಕಾರಗಳ ಪ್ರಭಾವವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಕ್ಷೋಧವಿರುವುದು, ಮೋಹವಿರುವುದು..... ಈಗ ನಿಮಗಂತೂ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಈ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಅದೆಲ್ಲದರಿಂದ ಮಮತ್ವವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸ್ತುಳಾನವಾಗಿಲ್ಲದೆ, ತಮೋಪ್ರಥಾನ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಸತ್ಯಾಗ ಅವರ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ತುಳಾನದ ಕಾವಲುಗಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಂತುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಬೇಕದ್ದಿನ ಕಾವಲುಗಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಗಸನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ನೀವು ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಸ್ಟ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದರೂ ಸಮಾಧೀಯಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದರೂ ಸಹ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ಧನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಯೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳು, ಕೇವಲ ಇದರಿಂದ ಮಮತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಂದೆಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ ನಂತರ ಅವರಿಂದ ಸಲಹೆಯು ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳವೇಯೋ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತೋಡಗಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆಸ್ತಿಯು ರೋಗಿಗಳಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ ಮೂರುಹೆಚ್ಚಿಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಣಿಯು ಬೇಕು. ಯಾರ ಬಳ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರು ಕೇವಲ ಮೂರುಹೆಚ್ಚಿಗಳಷ್ಟು ಜಮಿನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಸಾಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಮುರುಳ ತರಗತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿ. ಮೂರುಹೆಚ್ಚಿಗಳಷ್ಟು ಜಾಗವು ಕೇವಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸ್ಥಾನವಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಆಸನಪು ಮೂರುಹೆಚ್ಚಿಗಳಷ್ಟು ಅಗಲವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೂರುಹೆಚ್ಚಿಗಳಷ್ಟು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಬಂದರಿಂದರೆ ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಓದುವರು. ಯಾರೇ ಬರಲ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಡುವುದು. ಸರ್ವೀಸಿಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಸರಜವಾಗಿದೆ, ಜಿತುಗಳೂ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಬರವಣಿಗೆಯೂ ಇದೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಹಳ ಸೇವೆಯಾಗುವುದು. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಎಷ್ಟು ಆಪತ್ತಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬರುವುದು ಮತ್ತು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡತೋಡಗುತ್ತಾರೆ - ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಅವಿನಾಶಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದರೆ ಹಾಪಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ, ತಮ್ಮನೇಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯೋಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಿತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ,

ದೇಹಾಭಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಡಿ. ಹಾ! ಭಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದವರೋಂದಿಗೆ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಡಿ ಆದರೆ ಆತ್ಮದ ಸತ್ಯಪ್ರೀತಿಯು ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯೋಂದಿರಲ. ಇವರ ನೆನಹಿನಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ತಗುಲಹಾಕಿಕೋಂಡಿರಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ನೆನಹಿಂಬ ನೇಣಿಗೆ ತಗುಲಹಾಕಿಕೋಂಡಿದ್ದಿರಿ, ಆತ್ಮವು ತನ್ನ ತಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯು ಮೇಲೆ ತಗುಲಹಾಕಿಕೋಂಡಿರಲ. ತಂದೆಯ ಮನೆಯೂ ಸಹ ಮೇಲದೆಯಲ್ಲವೇ. ಮೂಲವತನೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಸ್ಥಳಲವತನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ನೀವಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರಿಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮನೆಯಾಗಿದೆ, ಹಿಂತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಕ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪೂಣಿಜಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಬಳ ಹೋಗಲು ಅಥವಾ ನಿವಾಣಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಕೇವಲ ಶಾಂತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಖಧಾಮವನ್ನು ಅವರು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ, ಸುಖಧಾಮದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೇವಲ ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನಿವಾಣಧಾಮ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನೇ ಈಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕುಳಿತ್ತಾರೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳು ಜಂಡುವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಾನವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮದೂ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಈಗ ಜಂಡುವಿನ ಪೂಜೆಯನ್ನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಯಾವಾಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರೋ ಆಗ ಸಾಳಗ್ರಾಮಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಂಡುವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರವಿಲ್ಲ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಜಂಡುರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಹಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಾತೆಯರು ತಿಲಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂತಹ ಜಿಂಟಿಯ ಜಂಡುಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಶೈಲ ಬಣ್ಣದಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ನಕ್ಷತ್ರದ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು ಗುರುತಾಗಿದೆ. ಭೃಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯ ಆತ್ಮವಿದೆ ಆದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇಟ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನವಿದೆ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಾಂಬು ಮೊದಲಾದುಪುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ ಇಟ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಾತ್ರವು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟದೆ! ಇವು ಬಹಳ ಗುಹ್ಯಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಟ್ಟು ಜಿಕ್ಕ ಆತ್ಮವು ಶರೀರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಅದರ ಹಾತ್ರವೆಂದೂ ವಿನಾಶ ಹೊಂದುಪುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಾತ್ರವು ಬದಲಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವುಕ್ಕವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವವಂಶವುಕ್ಕವು ಎಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಹಳೆಯಿದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧುರ ಜಿಕ್ಕಸಿಯ ನಾಟಯು ಈಗಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ, ಈಗ ಪುನಃ ಪಾವನರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಾತ್ರವಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಾಷಿಯಾಗಿದೆ, ಅವಿನಾಶಿ ಹಾತ್ರವು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಂದೂ ನಿಂತುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲ ಅವಿನಾಶಿ ಹಾತ್ರವೇ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಇದು ಅದ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ಇದು ಅದ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿಗಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾತ್ರವು ನಿಮ್ಮದಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮದೆಷ್ಟು ಹಾತ್ರವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಯದು ಇಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ಪ್ರೇಗದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಆಗ ನಾನು ವಿಶ್ವಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಯಾವುದೇ ಹಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಈ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿನಃ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಗಳ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರದ ಹೊರತು ಧಾರಣೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ-ಪಾನಿಯಗಳ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗುವುದರಿಂದ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು - ನೀವು ತಮ್ಮ ಬಳ ಜಿತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ. ಹೋಗದ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಜಿತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಆಗ ನಶಿಯರುವುದು. ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸಂಗಮಯಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಿ. ನೀವು ಪುರುಷೋತ್ತಮರಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ. ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು ಎಷ್ಟೊಂದು

ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಮಣಿಯು ಹೆಚ್ಚುವುದು.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಲ್ಲಿ-ಕಲ್ಲಿಪೂರು ನಮ್ಮದು ಏರುವಕಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯತ್ತಾ ಶರೀರ ನಿವಂಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲರಲ - ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಭಂಡಾರದಿಂದ ತಿನ್ನತ್ತೇಂದೆ, ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ಸೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಕಾಲಕಂಟಕಗಳಿಲ್ಲಪೂರು ದೂರವಾಗಿಜಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಈ ಹಳೆಯ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇಂದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ತಂದೆಯು ನಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದಾತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ, ನೀವು ಧನದಾನವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಈ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಪೂಣಿಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗೋಳ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ, ಅವರು ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡಿದರು, ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದರೆ ಅವರ ಪಾಪವು ನಿಮ್ಮಮೇಲೆ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ಪಾಪಾತ್ಮರೋಂದಿಗೆ ಕಾಯುವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಂತರವಿದೆ! ಪಾಪಾತ್ಮರು ಪಾಪಾತ್ಮರೋಂದಿಗೆ ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡಿ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ನೀವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಾಪಾತ್ಮರ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು, ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಹವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತಂದೆಯು ಅತಿಮಧುರನಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಕೆಟ್ಟರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ! ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ (ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತ್ಯೇ) ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುದ್ದನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಹಿಡಿಗೆ ಬಿದಲಾಗಿ ಮಹಲನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳೆಯ-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲ ಹೋಗಿ ಮರಳ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೀಗಿಯ ಮಾತಾ-ಹಿತಾ ಬಾಹ್ಯದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಹೀಗೆ ಹಾಗೂ ನಮನ್ತೇ. ಆತ್ಮಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಯ ತಂದೆಯ ನಮನ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಈಗ ಯಾತೆಯು ಮುಗಿಯಲು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಬೇಳಿದ್ದಿನ ವ್ಯಾರಾಗ್ನಿವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ. ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಹೋಡಿಸಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಯಾವ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಯಜ್ಞದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಣರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸಕಾಯುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ತಂದೆಯ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ವರದಾನ:-ವ್ಹಾ! ಡ್ರಾಮ ವ್ಹಾ! ನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಅನೇಕರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಸದಾ ಮಳಿಯಾಗಿರಿ

ಈ ಡ್ರಾಮದ ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ವ್ಹಾ! ಡ್ರಾಮ ವ್ಹಾ! ನ ಸ್ತುತಿ ಇಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಎಂದೂ ಸಹ ಗಾಬರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಡ್ರಾಮದ ಜ್ಞಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯುಗವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ತುಂಬಿದೆ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಂಡುಬಾರದೇ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ- ಆಗ ವ್ಹಾ! ಡ್ರಾಮ ವ್ಹಾ! ನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಸದಾ ಮಳಿಯಾಗಿರುವಿರಿ, ಮರುಷಾಫಂದಲ್ಲ ಎಂದೂ ಬೇಸರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸೇವೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ವೀಳಗನೋ:-ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮನಸಾ ಸೇವೆಗೆ ಸಹಜ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಶಾಂತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲ ಸಂತುಷ್ಟಿಯ ಇರುತ್ತದೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹೋಮೋ ವರ್ಕೋ

(19)ಬ್ರಹ್ಮಣರ ಭಾಷೆ ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಯಾರದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಕೇಳದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಹಾಗೂ ಮಾಡಿಸಬಾರದು. ಸಂಗಟನೆಯಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಅವ್ಯಕ್ತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲ ಹಂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
